

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 95/2012
15.11.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Драгомира Милојевића, Миодрага Вићентијевића, Горана Чавлине и Љубице Кнежевић-Томашев, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окр. А.М., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 367/2012 од 22.10.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1551/11 од 10.04.2012. године, у седници већа одржаној дана 15.11.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 367/2012 од 22.10.2012. године, као основан, УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1551/11 од 10.04.2012. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Краљеву 5К 997/11 од 27.01.2012. године окривљени А.М. оглашен је кривим због кривичног дела крађе из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године, и на основу члана 67. став 2. КЗ за кривично дело тешке крађе из чл. 204. ст. 1. тачка 1. КЗ из пресуде Основног суда у Краљеву К.790/10 од 26.09.2011. године опозвана је условна осуда и узета као утврђена казна затвора у трајању од једне године, и окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и 10 месеци у коју казну му се има урачунати и време проведено у притвору почев од 02.11.2011. године па надаље.

Према окривљеном А.М. изречена је и мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршити у заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за његовим лечењем али не дуже од три године.

Од окривљеног А.М. је сходно члану 91. и 92. КЗ одузет износ од 200,00 динара као имовинска корист прибављена кривичним делом.

Обавезан је окривљени да у корист буџетских средстава суда а на име трошкова кривичног поступка плати износ од 139.820,13 динара у року од 15 дана од првонажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1551/11 од 10.04.2012. године уважена је жалба окривљеног А.М. и преиначена пресуда Основног суда у Краљеву 5К 997/11 од 27.01.2012. године само у делу одлуке о казни тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеном А.М. најпре узео као правилно утврђену казну затвора у трајању од једне године, након опозивања условне осуде изречене окривљеном А.М. правноснажном пресудом Основног суда у Краљеву К. 790/10 од 26.09.2011. године због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика и окривљеном за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, за које је оглашен кривим изреком првостепене пресуде утврдио казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и окривљеног А.М.

осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и четири месеца у коју му се има урачунати време проведено у притвору почев од 02.11.2011. године па надаље, док је жалба Основног јавног тужиоца у Краљеву одбијена као неоснована.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1551/11 од 10.04.2012. године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 367/12 од 22.10.2012. године, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 385. став 3. ЗКП, са предлогом да се уважи захтев за заштиту законитости као основан и укине пресуда Апелационог суда у Крагујевцу и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, а у присуству браниоца окривљеног адв. Н.В., на којој је размотрио списе предмета са побијаном пресудом, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

У захтеву јавног тужиоца истакнута је повреда одредбе члана 385. став 3. ЗКП, као разлог за укидање другостепене пресуде, јер суд није одлучио о жалби браниоца окривљеног А.М., адв. Н.В.

Наиме, из списка предмета произилази да је бранилац окривљеног А.М. првостепену пресуду Основног суда у Краљеву К. 790/10 од 26.09.2011. године примио 07.03.2012. године, и да је против исте поднео жалбу дана 09.03.2012. године.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа дана 10.04.2012. године, на којој је донео пресуду Кж1 1551/12 од 10.04.2012. године, којом је уважио жалбу окривљеног А.М., а жалбу Основног јавног тужиоца у Краљеву одбио као неосновану.

Према одредби члана 385. став 3. Законика о кривичном поступку, о свим жалбама против исте пресуде другостепени суд одлучује једном одлуком, па како другостепени суд приликом доношења пресуде није поступио сходно овој одредби императивног карактера, то је повредио процесне одредбе у жалбеном поступку на штету окривљеног А.М., јер није одлучио о жалби његовог браниоца, а што је било од утицаја на законито и правилно доношење пресуде у смислу члана 368. став 2. ЗКП.

Обзиром на изнето, уважен је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, укинута пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1551/11 од 10.04.2012. године и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање, у ком поступку ће се отклонити цитирана повреда у жалбеном поступку из члана 385. став 3. ЗКП, која је утицала на законито и правилно доношење другостепене пресуде у смислу члана 368. став 2. ЗКП.

Са изнетих разлога, а на основу члана 30. став 1. и члана 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08), а применом члана 24. став 7. ЗКП и члана 425. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа

Мила Ристић,с.р.

судија

Јанко Лазаревић,с.р.